

Prečo práve Ježiš?

Obsah

- 1. Ježišovo učenie je jedinečné
 - 1.1 Morálne hodnoty
 - 1.2 Milujte svojich nepriateľov
 - 1.3 Odpustenie hriechov
- 2. Ježišov život je výnimočný
- 3. Ježišove zázraky a uzdravenia sú výnimočné
- 4. Ježišovo zmŕtvychvstanie je jedinečné
- 5. Čo máme robiť?

Život a slová Ježiša Krista zmenili svet. Ježiš bol Židom narodeným v starovekom Izraeli. Hovoril o sebe, že je spasiteľom, ktorého príchod bol zasľúbený už stovky rokov pred ním v Starom zákone — židovskom svätom písme. Avšak na rozdiel od prorokov a iných náboženských vodcov o sebe prehlasoval, že je jedinou cestou k Bohu a volal každého k tomu, aby ho nasledoval:

Ježiš mu odpovedal: „Ja som cesta, pravda a život. Nik nepríde k Otcovi, iba cezo mňa.
(*Jánovo evanjelium 14:6*)

Dnes ho už nemôžeme stretnúť osobne, ale jeho učeníci, ktorí s ním pred 2000 rokmi trávili dni a noci, nám o ňom zanechali svoje svedectvá. Nájdeme ich v Novom zákone, ktorý obsahuje správy o Ježišových slovách a skutkoch a rovnako opisuje aj život prvých kresťanov.

⚓ 1. Ježišovo učenie je jedinečné

⚓ 1.1 Morálne hodnoty

Myšlienky o morálke nájdeme v rôznej miere v každom náboženstve. Napriek tomu je Ježišovo posúdenie skutkov, slov a myšlienok jedinečné, pretože odhaľuje srdcia ľudí. Hriech podľa učenia Ježiša začína už v našich myšlienkach a už v tejto oblasti musí začať naše obrátenie. Napríklad nečistý pohľad na ženu považuje za rovnako závažný, ako cudzoložstvo:

Počuli ste, že bolo povedané: »Nescudzoložíš!« No ja vám hovorím: Každý, kto na ženu hľadí žiadostivo, už s ňou scudzoložil vo svojom srdci. Ak ťa zvádza na hriech tvoje pravé oko, vylúp ho a odhod' od seba, lebo je pre teba lepšie, ak zahynie jeden z tvojich údov, ako keby sa malo celé tvoje telo dostať do pekla.
(*Matúšovo evanjelium 5:27-29*)

Ježiš nás volá ku zmene slovami, ktoré nemôžu byť jasnejšie. (Nie vždy ich ale máme chápať doslova, ako napr. vylúpnutie oka v hore uvedenom citáte.) Ježiš očakáva radikálnu zmenu postojov a myšlienok, pretože len vtedy je možné žiť svätý život. Kládie dôraz na zanechanie všetkého zlého, aby sme sa oslobodili k láske a čineniu dobra.

Aj v rámci iných náboženstiev nájdeme myšlienku, že sa máme oslobodiť od zlých túžob. Niektoré z nich ju

ale chápu odlišne, pretože podľa nich sa máme vzdať **každej** túžby – zlej, ale aj dobrej. Nepramení však z pravej lásky aj túžba po čistých vzťahoch? Je správne vzdať sa aj túžby nezištne pomáhať ľuďom? Čo o tom povedal Ježiš?

Dávajte a dajú vám: mieru dobrú, natlačenú, natrasenú, vrchovatú vám dajú do lona.
Lebo akou mierou budete merať vy, takou sa nameria aj vám.

Lukáš 6:38

Ježiš ich zavolať k sebe a povedal: „Viete, že vládcovia národov panujú nad nimi a mocnári im dávajú cítiť svoju moc. Medzi vami to tak nebude. Ale kto sa medzi vami bude chcieť stať veľkým, bude vašim služobníkom. A kto bude chcieť byť medzi vami prvý, bude vašim sluhom. Ako ani Syn človeka neprišiel dať sa obsluhovať, ale slúžiť a položiť svoj život ako výkupné za mnohých.“

Matúš 20:25-28

Cieľom najznámejších východných náboženstiev je dosiahnuť stav, v ktorom človek už nie je sám sebou, ale jeho identita sa rozplynie v akejsi vyššej sile – ako keď sa kvapka vody rozpustí v nekonečnom oceáne. Ježiš však o Bohu nehovorí ako o nejakej vyššej sile, ale ako o našom milujúcom nebeskom Otcovi, od ktorého nás oddelili naše hriechy. Ježiš chce, aby sme sa k Bohu navrátili, jeho lásku opätovali a jeho láskou milovali druhých:

On mu povedal: „Milovať budeš Pána, svojho Boha, celým svojím srdcom, celou svojou dušou a celou svojou myslou! To je najväčšie a prvé prikázanie. Druhé je mu podobné: Milovať budeš svojho bližneho ako seba samého!

(Matúš 22:37-39)

On jediný môže naplniť náš život skutočným pokojom, nádejou a nepominuteľnou radosťou.

✚ 1.2 Milujte svojich nepriateľov

Počuli ste, že bolo povedané: »Milovať budeš svojho bližneho a nenávidieť svojho nepriateľa.« Ale ja vám hovorím: Milujte svojich nepriateľov a modlite sa za tých, čo vás prenasledujú, aby ste boli synmi svojho Otca, ktorý je na nebesiach. Veď on dáva slnku vychádzať nad zlých i dobrých a posiela dážď na spravodlivých i nespravodlivých. Lebo ak milujete tých, ktorí vás milujú, akú odmenu môžete čakať? Vari to nerobia aj mýtnici? A ak pozdravujete iba svojich bratov, čo zvláštne robíte? Nerobia to aj pohania [1] ? Vy teda buďte dokonalí, ako je dokonalý váš nebeský Otec.

(Matúš 5:43-48)

Už v Starom zákone nájdeme pasáže, kde Boh Izraelitom prikazuje milovať cudzincov a byť nápomocní nepriateľom. Ježišovo prikázanie milovať nepriateľov však presahuje všetko, čo bolo do tej doby známe. Ježiš v citovanej pasáži nechce povedať, že máme považovať človeka páchajúceho zlo za dobrého a ignorovať zlo, ktoré robí. Naopak, máme si byť plne vedomí závažnosti jeho viny a dôsledkov jeho skutkov pred Bohom. Práve toto vedomie nám pomáha odhliadnuť od zla a trápenia, ktoré musíme znášať. Boh nám zároveň dá silu, aby sme prekonalí zlé pocity, nenávisť, sebaľútosť a túžbu po pomste. Vďaka tomu sa otvorí naše srdce a oči, aby sme videli, či je nejaká nádej nepriateľskému človeku pomôcť, aby oľutoval svoj hriech a zmenil sa.

✞ 1.3 Odpustenie hriechov

Ktorýsi farizej [2] ho pozval, aby s ním jedol. On vošiel do farizejovho domu a sadol si k stolu. V meste bola istá žena, hriešnica. Keď sa dozvedela, že je hosťom vo farizejovom dome, priniesla alabastrovú nádobu s voňavým olejom, s plačom pristúpila zozadu k jeho nohám, začala mu slzami máčať nohy a utierala mu ich svojimi vlasmi, bozkávala mu ich a natierala voňavým olejom. Keď to videl farizej, ktorý ho pozval, povedal si v duchu: „Keby tento bol prorokom, vedel by, kto a aká je to žena, čo sa ho dotýka, že je to hriešnica.“ Ježiš mu vravel: „Šimon, mám ti niečo povedať.“ On odvetil: „Povedz, Učiteľ!“ „Istý veriteľ mal dvoch dlžníkov. Jeden dlhoval päťsto denárov, druhý päťdesiat. Keďže nemali skadiaľ dlžobu splatiť, odpustil ju obidvom. Ktorý z nich ho bude mať radšej?“ Šimon odpovedal: „Myslím, že ten, ktorému viac odpustil.“ On mu povedal: „Správne usudzuješ.“ Potom sa obrátil k žene a Šimonovi povedal: „Vidíš túto ženu? Vošiel som do tvojho domu a nedal si mi vodu na nohy. Ale ona slzami zmáčala moje nohy a svojimi vlasmi ich poutierala. Nepobožkal si ma. Ale ona odvtedy, ako som vošiel, neprestala mi nohy bozkávať. Hlavu si mi olejom nepomazal. Ona mi voňavým olejom nohy natrela. Preto ti hovorím: Odpúšťajú sa jej mnohé hriechy, lebo veľmi miluje. Komu sa menej odpúšťa, menej miluje.“ A jej povedal: „Tvoje hriechy sú odpustené.“ Vtedy tí, čo s ním stolovali, začali si hovoriť: „Ktože je to, že aj hriechy odpúšťa?“ On však povedal žene: „Tvoja viera ťa zachránila. Choď v pokoji!“

(Lukáš 7:36-50)

Podobne, ako túto hriešnu ženu, konfrontuje Ježišova zvesť aj každého z nás. Je smutnou realitou, ako veľmi sme sa vzdialili od Boha a ako veľa sme v našom živote zničili skrze hriech. Namiesto toho, aby sme na jeho veľkú lásku k nám odpovedali vďačnosťou a poslušnosťou, odvrátili sme sa od nášho Stvoriteľa chrptom a tým ho znevážili. Každým jednotlivým hriechom sme vlastne Boha „udreli do tváre“. Túto vinu nemôžeme odčiniť. Jediné, čo môžeme urobiť, je navrátiť sa k nemu v pokore a so zlomeným srdcom. Žena hriešnica, ktorá Ježiša prosila o milosť a odpustenie, je nám v tom príkladom. Ježiš stelesnil Božiu lásku. Má moc odpustiť naše hriechy, pokiaľ si ich priznáme a ľutujeme ich. Chce nám tiež dať silu a pomoc, ktorú potrebujeme, aby sme zmenili naše myšlienky, zámery a skutky. Jediné on nám môže dať slobodu od hriechu. Jeho slová a prístup k ľuďom dali nádej a odvahu tým, ktorí boli v jeho dobe spoločnosťou odpísaní ako beznádejné prípady. Práve tak aj dnes nám dáva nádej a pôsobí v nás skutočnú zmenu:

Židom, ktorí mu uverili, Ježiš povedal: „Ak ostanete v mojom slove, budete naozaj mojimi učeníkmi, poznáte pravdu a pravda vás vyslobodí.“ Odpovedali mu: „Sme Abrahámovo potomstvo a nikdy sme nikomu neotročili. Akože hovoríš: »Budete slobodní«?!“ Ježiš im povedal: „Veru, veru, hovorím vám: Každý, kto pácha hriech, je otrok. A otrok neostáva v dome navždy; navždy ostáva syn. Až keď vás Syn vyslobodí,

■ budete naozaj slobodní.
(Ján 8:31–36)

Len v ňom nájdeme trvalý pokoj a odpočinok, keď budeme kráčať v jeho šľapajach:

■ Podťe ku mne všetci, ktorí sa namáhate a ste preťažení, a ja vás posilním. Vezmite na seba moje jarmo [3] a učte sa odo mňa, lebo som tichý a pokorný srdcom; a nájdete odpočinok pre svoju dušu. Moje jarmo je príjemné a moje bremeno ľahké.“
(Matúš 11:28–30)

✞ 2. Ježišov život je výnimočný

Učiteľ je dôveryhodný a autentický len vtedy, keď sám žije podľa toho, čo hovorí. Tí, ktorí Ježiša poznali osobne, vydali svedectvo o jeho bezúhonnom živote. Z hriechu ho nedokázali obviniť ani náboženský vodcovia tej doby. Pokúšali sa o to znova a znova, a to len zo strachu pred stratou ich vlastného vplyvu a uznania. Ježiš sa nenechal vyprovokovať a odhaľoval ich zlý zámer rozumnými odpoveďami. Celý Izrael sa o ňom dopytoval – všade sa o ňom hovorilo a ľudia zo všetkých miest k nemu prichádzali. S Ježišom prišli do kontaktu dokonca aj politickí vodcovia ako židovský vládár Herodes Antipas a rímsky prokurátor Pilát Pontský. Ježišovi nepriatelia z radov Židov by ho bývali radi verejne obvinili, keby povedal alebo učinil niečo zlé. K ničomu takému však nedošlo.

Ježiš volal ľudí, aby boli poslušní Bohu nie len slovami — teoreticky. Svojich učeníkov viedol vlastným dokonalým príkladom. Žil v skromnosti a sebazaprení. Sám sa riadil tým, čo kázal druhým. V predvečer svojej smrti Ježiš k údivu prítomných učeníkov začal umývať ich nohy (v tej dobe to bola práca sluhov). Ježiš na vlastnom príklade ukázal, čo znamená slúžiť si navzájom:

■ Bolo pred veľkonočnými sviatkami. Ježiš vedel, že nadišla jeho hodina odísť z tohto sveta k Otcovi. A pretože miloval svojich, čo boli na svete, miloval ich do krajnosti. Pri večeri, keď už diabol vnukol Judášovi, synovi Šimona Iškariotského [4], aby ho zradil, Ježiš vo vedomí, že mu dal Otec do rúk všetko a že od Boha vyšiel a k Bohu odchádza, vstal od stola, zoblíkol si odev, vzal plátennú zásteru a prepásal sa. Potom nalial vody do umývadla a začal umývať učeníkom nohy a utierať zásterou, ktorou bol prepásaný. Tak prišiel k Šimonovi Petrovi. On mu povedal: „Pane, ty mi chceš umývať nohy?“ Ježiš mu odpovedal: „Teraz ešte nechápeš, čo robím, ale neskôr pochopíš.“ Peter mu povedal: „Nikdy mi nebudeš umývať nohy!“ Ježiš mu odpovedal: „Ak ťa neumyjem, nebudeš mať podiel so mnou.“ Šimon Peter mu vravel: „Pane, tak potom nielen nohy, ale aj ruky a hlavu!“ Ježiš mu na to: „Kto sa okúpala, potrebuje si umyť už len nohy a je celý čistý. A vy ste čistí, ale nie všetci.“ Vedel totiž, kto ho zradí, — preto povedal: „Nie všetci ste čistí.“ Keď im umyl nohy a obliekol si odev, znova si sadol k stolu a povedal im: „Chápete, čo som vám urobil? Vy ma oslovujete: »Učiteľ« a: »Pane« a dobre hovoríte, lebo to som. Keď som teda ja, Pán a Učiteľ, umyl nohy vám, aj vy si máte jeden druhému nohy umývať. Dal som vám príklad, aby ste aj vy robili, ako som ja urobil vám.“
(Ján 13:1–15)

Učeníci strávili s Ježišom takmer nepretržite asi dva a pol roka. Často boli zahanbení jeho láskou a pokorou. Ježišov spôsob života a jeho slová ich presvedčili a rovnako presvedčivo pôsobia aj dnes.

✠ 3. Ježišove zázraky a uzdravenia sú výnimočné

Podľa evanjelií [5] Ježiš uzdravoval hluchých, slepých, ochrnutých, malomocných, postihnutých zlými duchmi a dokonca kriesil mŕtvych. Rozmnožil chlieb a ryby, utíšil búrku na jazere, atď.

A Ježiš chodil po celej Galilei [6], učil v ich synagógach, hlásal evanjelium o kráľovstve a uzdravoval každý neduh a každú chorobu medzi ľuďmi. Povešť o ňom sa rozniesla po celej Sýrii. Prinášali k nemu všetkých chorých, postihnutých rozličnými neduhmi a trápením, posadnutých zlými duchmi, námesačníkov a ochrnutých, a on ich uzdravoval. A šli za ním veľké zástupy z Galiley a Dekapola [7], z Jeruzalema, Judey a Zajordánska.

(Matúš 4:23-25)

Ľudia, ktorí to všetko videli na vlastné oči, boli ohromení. Niečo také ešte nezažili, ani nepočuli. A ani Ježišovi nepriatelia nemohli poprieť, že činil zázraky. Odvtedy sa ho mnohí snažia napodobňovať, ale nikto doposiaľ neuzdravoval tak, ako Ježiš: **každého**, kto k nemu prišiel, od **každej** choroby a postihnutia. Jeho uzdravenia boli úplné, nie čiastočné:

Keď odtiaľ odišiel, vošiel do ich synagógy. Tam bol človek s vyschnutou rukou... Potom povedal človeku: „Vystri ruku!“ On ju vystrel a bola zasa zdravá ako druhá.

(Matúš 12:9-13)

Cieľom Ježišových zázrakov však nebolo predovšetkým navrátiť ľuďom fyzické zdravie. Týmito znameniami chcel potvrdiť jeho duchovnú zvesť, že on je Spasiteľom (záchrancom). Z lásky a súcitu prišiel do tohto temného sveta, aby nás vyviedol z hriešneho a beznádejného života, aby sme žili naveky s Bohom a s jeho deťmi v dokonalom pokoji a radosti:

Potom išiel do mesta, ktoré sa volá Naim. Išli s ním jeho učeníci a veľký zástup ľudu. Keď sa priblížil k mestskej bráne, práve vynášali mŕtveho. Bol to jediný syn matky a tá bola vdova. Sprewádzal ju veľký zástup z mesta. Keď ju Pán uvidel, bolo mu jej ľúto a povedal jej: „Neplač!“ Potom pristúpil a dotkol sa máj. Nosiči zastali a on povedal: „Mládenc, hovorím ti, vstaň!“ Mŕtvy sa posadil a začal hovoriť. A Ježiš ho vrátil jeho matke.

(Lukáš 7:11-15)

Marta, Mária a Lazar boli traja súrodenci a zároveň Ježišovi učeníci, ktorých miloval. Jedného dňa sa stalo, že Lazar po vážnej chorobe zomrel:

Bol chorý istý Lazár z Betánie, z dediny Márie a jej sestry Marty. Bola to tá Mária, čo pomazala Pána voňavým olejom a poutierala mu nohy svojimi vlasmi. Jej brat Lazár bol chorý. Preto mu sestry poslali odkaz: „Pane, ten, ktorého miluješ, je chorý.“ Keď to Ježiš počul, povedal: „Táto choroba nie je na smrť, ale na Božiu slávu, aby ňou bol oslávený Boží Syn.“ Ježiš mal rád Martu i jej sestru a Lazára. Keď teda počul, že je chorý, zostal ešte dva dni na mieste, kde bol. Až potom povedal učeníkom: „Podme znova do Judey.“ Učeníci mu vraveli: „Rabbi, len nedávno ťa Židia chceli ukameňovať a zasa ta ideš?!“ Ježiš odpovedal: „Nemá deň dvanásť hodín? Kto chodí vo dne, nepotkne sa, lebo vidí svetlo tohto sveta. Ale kto chodí v noci, potkne sa, lebo v ňom nieto svetla.“ Toto povedal a dodal: „Náš priateľ Lazár spí, ale idem ho zobudiť.“ Učeníci mu povedali: „Pane, ak spí, ozdravie.“ Ježiš však hovoril o jeho smrti, a oni si mysleli, že hovorí o

spánku. Vtedy im Ježiš povedal otvorene: „Lazár zomrel. A kvôli vám sa radujem, že som tam nebol, aby ste uverili. Poďme k nemu!“ Tomáš, nazývaný Didymus, povedal ostatným učeníkom: „Poďme aj my a umrime s ním.“ Keď ta Ježiš prišiel, dozvedel sa, že Lazár je už štyri dni v hrobe. Betánia bola pri Jeruzaleme, vzdialená asi pätnásť stadií, a tak prišlo k Marte a Márii veľa Židov potešiť ich v žiali za bratom. Keď Marta počula, že prichádza Ježiš, išla mu naproti. Mária zostala doma. Marta povedala Ježišovi: „Pane, keby si bol býval tu, môj brat by nebol umrel. Ale aj teraz viem, že o čokoľvek poprosíš Boha, Boh ti to dá.“ Ježiš jej povedal: „Tvoj brat vstane z mŕtvych.“ Marta mu vravela: „Viem, že vstane v posledný deň pri vzkriesení.“ Ježiš jej povedal: „Ja som vzkriesenie a život. Kto verí vo mňa, bude žiť, aj keď umrie. A nik, kto žije a verí vo mňa, neumrie naveky. Veríš tomu?“ Povedala mu: „Áno, Pane, ja som uverila, že ty si Mesiáš [8], Boží Syn, ktorý mal prísť na svet.“ Ako to povedala, odišla, zavolať svoju sestru Máriu a potichu jej vravela: „Učiteľ je tu a volá ňu.“ Len čo to ona počula, vstala a šla k nemu. Ježiš totiž ešte nevošiel do dediny, ale bol stále na mieste, kde mu Marta vyšla naproti. Keď Židia, čo boli s ňou v dome a potešovali ju, videli, že Mária rýchlo vstala a vyšla von, pobrali sa za ňou, lebo si mysleli: „Ide sa vyplakať k hrobu.“ Keď Mária prišla ta, kde bol Ježiš, a zazrela ho, padla mu k nohám a povedala mu: „Pane, keby si bol býval tu, môj brat by nebol umrel.“ Keď Ježiš videl, ako plače a ako plačú aj Židia, čo s ňou prišli, zachvel sa v duchu a vzrušený sa opýtal: „Kde ste ho uložili?“ Povedali mu: „Pane, pod sa pozrieť!“ A Ježiš zaslzil. Židia povedali: „Hľa, ako ho miloval!“ No niektorí z nich hovorili: „A nemohol ten, čo otvoril oči slepému, urobiť, aby tento nezomrel?!“ Ježiš sa znova zachvel a pristúpil k hrobu. Bola to jaskyňa uzavretá kameňom. Ježiš povedal: „Odvalte kameň!“ Marta, sestra mŕtveho, mu povedala: „Pane, už páchne, veď je už štyri dni v hrobe.“ Ježiš jej vravel: „Nepovedal som ti, že ak uveríš, uvidíš Božiu slávu?“ Odvalili teda kameň. Ježiš pozdvihol oči k nebu a povedal: „Otče, ďakujem ti, že si ma vypočul. A ja som vedel, že ma vždy počuješ, ale hovorím to kvôli ľudu, čo tu stojí, aby uverili, že si ma ty poslal.“ Keď to povedal, zvolal veľkým hlasom: „Lazár, poď von!“ A mŕtvy vyšiel. Nohy a ruky mal ovinuté plátňom a tvár obviazanú šatkou. Ježiš im povedal: „Porozvážajte ho a nechajte ho odísť!“ Mnohí z tých Židov, čo prišli k Márii a videli, čo urobil, uverili v neho. No niektorí z nich odišli k farizejom a rozpovedali im, čo Ježiš urobil.

(Ján 11:1-46)

⚓ 4. Ježišovo zmŕtvychvstanie je jedinečné

Ježiš od samého začiatku pôsobenia narážal na odpor židovských vodcov, ktorý sa stupňoval. Boli plní žiarlivosti a hnevu keď videli, ako za ním idú veľké zástupy. Nedokázali ho však usvedčiť zo žiadneho hriechu a ani vyvrátiť jeho výroky. Preto sa ho chceli zbaviť tým, že ho zabijú, čo sa im nakoniec podarilo. Ježiš poznal ich plán, ale zámerne sa im fyzicky nepostavil na odpor, pretože chcel prekonať zlo láskou:

Boli na ceste a vystupovali do Jeruzalema. Ježiš išiel pred nimi a oni trpeli a so strachom išli za ním. Opäť vzal k sebe Dvanástich a začal im hovoriť, čo ho očakáva: „Hľa, vystupujeme do Jeruzalema a Syn [9] človeka bude vydaný veľkňazom a zákonníkom. Odsúdia ho na smrť a vydajú pohanom, vysmejú ho, oplujú, zbičujú a zabijú, ale on po troch dňoch vstane z mŕtvych.“

(Marek 10:32-34)

Otec ma preto miluje, že ja dávam svoj život, a zasa si ho vezmem. Nik mi ho neberie, ja ho dávam sám od seba. Mám moc dať ho a mám moc zasa si ho vziať. Taký príkaz som dostal od môjho Otca.“

(Ján 10:17-18)

Tri dni po krutom a potupnom ukrižovaní (trestu smrti pre zločincov), vstal Ježiš z mŕtvych. Biblia spomína mnohých očitých svedkov, ktorí svedčili o Ježišovej smrti a zmŕtvychvstaní. Mnohí z tých, ktorí s ním boli pred smrťou, ho znova stretli, rozprávali sa s ním, dotýkali sa ho a dokonca s ním jedli. Počas 40-tich dní sa Ježiš pri rôznych príležitostiach zjavil viac ako 500 učeníkom. Vysvetľoval im, čo o jeho smrti a vzkriesení predpovedal Starý zákon. Po 40-tich dňoch Ježiš opustil tento svet a vystúpil k Otcovi. Jeho učeníci aj naďalej zažívali vzťah so vzkrieseným Ježišom. Podobne aj my zažívame jeho pomoc v našich životoch. Keď sa k nemu obraciame, mení náš život a dáva nám silu a jasno v tom, čo máme robiť. Jeho vzkriesenie je dôkazom, že zlo nezvítá. Boh svetu ukázal, že život spravodlivých ľudí po smrti neskončí. Ježiš aj pred smrťou dôveroval Bohu, pretože vedel, že je spravodlivý. Tento príklad dôvery platí pre všetkých, ktorí skrze neho v Boha veria. Smrť nie je koncom alebo hrôzostrašným prebudením pre tých, ktorí nasledujú Ježiša. Naopak, je pokračovaním vzťahu s Bohom vo večnosti, k čomu sme boli v skutočnosti stvorení.

✚ 5. Čo máme robiť?

Pred 2000 rokmi sa zvesť o Ježišovi rozšírila po celom území Palestíny. Ľudia za ním prichádzali, aby ho počúvali a boli uzdravení. Tí, ktorí pochopili jeho zvesť a prijali jeho slová do srdca, úplne zmenili svoje životy. Začali nasledovať Ježiša ako svojho Pána, bez kompromisov, verní až na smrť.

To isté sa deje aj dnes. Ľudia, ktorí veria jeho slovám, zažívajú vo svojich životoch pôsobenie a moc jeho zvesti. Jeho slová nie sú len peknými myšlienkami, ale hlavne výzvou pre náš život. Ježiš sa chce dotknúť našich srdc a volá nás ísť za ním cestou, ktorou sám šiel. Jeho pravda nás oslobodzuje od hriechu, ktorý poznamenal náš život. Podmienkou je, aby sme prijali pravdu o sebe — uvedomili si našu hriešnosť a prijali, že potrebujeme odpustenie skrze Ježiša. Až potom nám môže dať silu vzdať sa našich hriechov: sebeckta, nečistoty, závislosti, klamstiev, márnivosti (túžby urobiť dojem našim zovňajškom, správaním...), žiarlivosti, závidi, pocitov menejcennosti, túžby zapáčiť sa iným ľuďom a pýchy. Teraz môžeme začať žiť svätý život.

Boh nám dáva tento nový život, aby sme nezištne slúžili jemu a sebe navzájom. Ježiš povedal:

„Milovať budeš Pána, svojho Boha, celým svojím srdcom, celou svojou dušou a celou svojou myslou! To je najväčšie a prvé prikázanie. Druhé je mu podobné: Milovať budeš svojho blížneho ako seba samého!

(Matúš 22:37-39)

Nové prikázanie vám dávam, aby ste sa milovali navzájom. Aby ste sa aj vy vzájomne milovali, ako som ja miloval vás.

(Ján 13:34)

Tieto slová sa naplnili v živote prvých kresťanov. Po Ježišovej smrti a vzkriesení učeníci začali žiť, čo ich naučil o pokornej službe a láske:

Vytrvalo sa zúčastňovali na učení apoštolov [10] a na bratskom spoločenstve, na lámaní chleba a na modlitbách. ... Deň čo deň svorne zotrúvali v chráme, po domoch lámali

■ chlieb a s radosťou a úprimným srdcom požívali pokrm.
(Skutky apoštolov 2:42 a 46)

Pokiaľ máte myšlienky alebo otázky k tomuto textu, budeme radi, keď nám napíšete.

Vaša e-mailová adresa

Vaša správa

Odosla?

Poznámky:

1. Príslušníci polyteistických náboženstiev
2. Člen jednej zo skupín židovských náboženských vodcov.
3. Tyč alebo rám, ktorý bol pripevnený k hlavám alebo šiji dvoch zvierat (napr. volov), keď orali alebo ťahali ťažké bremeno.
4. Jeden z Ježišových učeníkov.
5. Prvé štyri knihy Nového zákona: Matúš, Marek, Lukáš a Ján
6. Oblasť v Izraeli, kde Ježiš žil.
7. Dekapolis a Judsko boli oblasti v starovekom Izraeli.
8. Hebrejské slovo pre spasiteľa = záchrancu.
9. Ježiš používal tento výraz pre seba.
10. dvanástich učeníkov, ktorí boli s Ježišom denne.

© 2022 www.krestania.info - Všetky práva vyhradené.

Uvedené biblické pasáže sú prevzaté z prekladov: Preklad prof. Jozefa Roháčka © 1936 - 1969, Evanjelický preklad © 1995 - podľa prekladu redakčnej komisie Slovenskej evanjelickej cirkvi a.v. v SR a Katolícky preklad © 1968 Slovenský ústav sv. Cyrila a Metoda, Rím, b. t. 1968.

Články zverejnené na týchto webových stránkach alebo ich časti môžu byť použité v nezmenenej forme pre súkromné účely. Publikovanie alebo použitie týchto dokumentov v akejkoľvek inej forme alebo pre akýkoľvek iný účel podlieha nášmu súhlasu.

Webová stránka môže obsahovať odkazy na internetové stránky tretej strany. Ich zverejnenie neznamená, že ich obsah schvaľujeme, prijímame alebo s ním súhlasíme.